

૭૮૬

કમાલે મઅશુકા

Reg. No. 104

હસ્તે કરમાયશ

મુનશી અબદુલ મજીદ અબદુલ અજીઝ

કુતુબરોશ બુકસેલર.

તીન દરવાજા-અહેમદાબાદ.

હસ્તે કરમાયશ

અસરકૃષ્ણાં સરીકૃષ્ણાં બુકસેલર,

જમાલપુર નવપીર ટેકરા-અમદાવાદ.

—*~*~—

તાલીફ કરનેવાલે ઓર છપાનેવાલે

હુસેન મીરજી બુકસેલર.

ફાકદાંડ રોડ મુંબઈ પોસ્ટ નં. ૪

Shri Jain Vidya Vijay Printing Press
Richey Road-AHMEDABAD.
Printed by Popatlal Amathabhai Shah

પેહલી બાર.

જીલ્લ ૨૦૦૦.

—*~*~—

સને ૧૩૪૦ હિજરી

સને ૧૯૨૨ ઈ. સ.

—*~*~—

કીમત રૂ. ૦-૨-૦

૨૦૦૪૮

નંદ કંવાલી નાતીયા.

કુરકતમેં મોહમદ કે મેરી બાં પે બનીહે,
 ખતલા દો કહાં મેરા રમુલે મહની હે,
 દીલ ખ્યાલમેં ઉસ માહે અરબ કે હૈ પરેશાં,
 બાં કહતી હૈ કાલીબ મેં મેરી બાં પે બની હે
 શક હોકે કમરને કહા અલ્લાહકી કુદરત,
 કયાં ચાંદ સી સુરત તેરી માહે મહની હે.
 તયબા કા મૈં ખુલખુલ હું ચહેકતા હું નખી છ,
 સરદાર દો આલમ કા રમુલે મહની હે.
 મીલ જાયેં જો અહમદ તો કહુંગા યે મૈં ઉત સે.
 કુરકત મેં પિયા દેખો તો કયા ગત યે બની હે.
 આતી હૈ સદા કુચ એ દીલદારે અરબ સે,
 આમોશ અનાંદીલ હો યે કયા નગમા બની હે.
 મુજરીમ હૈં શુનહગાર હૈ સખ કુચ વલે "બફાવ"
 જન્મત હૈ જગા જબ તેરી પરતવ શીગની હે.

ગજલ કંવાલી.

સનમ ખાને મેં ચાંદન કઅબે મેં કાકુર જલતા હે.
 હમારે ખાનએ દીલમેં ચેરાગે તુર જલતા હે.
 મેરા કાશાના હોવદ્દાઝી અસરા કી મન્ઝીલ હે.
 ચેરાગે મઅરેફત મદે નજરસે દુર જલતા હે,
 સના કયા કર શકે કોઈ જહાં મેં મુસ્હફે રૂપા.
 યહાં રીઝવાં કે પર જલતે હૈ બાલા દુર જલતા હે.
 અનલ હકકી હકીકત કયા અનલ મહબુબકે આગે,
 યહાં મુલીક બદલે આગમેં મન્સુર જલતા હે,
 શુલામે ઝારકો શાહા મદીનેમેં ખુલા લીજે.
 તપે કુરકત સે યાં મરદે સહારનપુર જલતા હે.

હુમરી.

રમુલલાહ ખ્યારે મહની અરબ કે છડો તો લેવડો

ખબરયા મારે રામ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૦૪૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ડાહ્યા મેદનશુકી

વિષય ૧૪૬૮ : ૪ ૪૬૮

આપ નહીં આએ ન મથકા બુલાએ' કૈયસે બનાએ
 દુલ્હન્યા રામ
 ઐયસે અનગરજકે પાલે પડી હું, તનકો ન લેયહો
 ખબરયા મોરે રામ
 દીન દીન તકપે પિયા રત્નાકો નીન્દયા ન આએ
 આગ લગે જલ જાએ જોબનવા. સુની પડી હું
 સજરયા મોરે રામ
 એક કોઠરયા મેં આના રે જાના, એક હી મેં સોના
 બીછોના રામ
 જો બાલમ તની હટક બછયો, નૈહર કા
 બાલા જોબનવા રામ
 આએ મોરે બહમના બૈઠો મોરે અંગના, મોતીસે
 કરહું બીછોના મોરે રામ

હુમરી.

પીયા તુમહો મછી મહની લકબ તુમહારા હાથેમી,
 પીયા તુમ હો,
 રબને દીયા તુમકો વઝીરી, લેહ જાનત હે અંદરની
 પીયા તુમ હો,
 પીયા જાહેરમેં તુમ ઉમ્મી કહાયો, હું બાતીન ઇંદમે
 લહુન્ની, પીયા
 આન બસો પીયા મોરી નગરયા, તુમ બીન નગર
 મોરી સુની, પીયા.
 “અકબર” આસ લગાએ ખડા દુવારે, મેં હું ગહા તુમ
 પુની, પીયા તુમ હો

ગઝલ.

સુજસે બન બન કે બીગડના ઉસ બુતે બે પીર કા,
 ચે કરી શમાહે મેરી બી ગડી હુઈ તકદીર કા.
 પેચ તેરી કુલ્હ મેં હય બલ મેરી તકદીરમેં.

કયા મીલા હે સીલસીલા અંજીર સે અંજીર કા,
 મરતે હમ નામા ને આયા ઉસ ખુતે બે પીર કા,
 આ ગયા લીજખા હુવા આગે મેરી તકદીર કા,
 સર કટાને કે લીયે મકતલ કી બાનીબ હમ ચલે,
 આજ રેખા બાએખા બોહર તેરી ચમ્શીર કા,
 યે ન હોગા મુજ સે અય દીલમેં તેરી મીજત કરે,
 તું મીટા શકતા નહીં લીજખા મેરી તકદીર કા.

ગઝલ.

પસંદ આયા હે દીલ મેરા તો અપને પાસ રહને દો,
 મુજે સારી ખુદાઈ ગર ખુરા કહતી હે રહને દો.
 અહુ કે ઘરસે પીછલે પહર અબ કુરસત મીલી તુમ કો,
 અબી કમું રહમ કરતે હો મુસીબત કુચ્છ તો ચહને દો,
 તુમહારે હર ઘડી બગડોસે મેરા નાક મેં હમ હે.
 ન ખુલવાઓ બાં મેરી બસ ઈસ કો યું હી રહને દો.
 કીયા જબ કતલહી મુજ કો બરાસી દર તો ઠેરો,
 તડકન દેખ લો મેરા લહુ બહતા હૈ બહને દો.

ગઝલ કંવાલી.

ફિરાકે નબી ને સતાયારે લોગો,
 મેરા હમ લબોં પર હે આયા રે લોગો,
 મેં અબ આહ કરતા હું કહ દો સંભલ બ,
 બહુત ચર્ખ ને સર ઉઠાયા રે લોગો.
 હરે પાક પર હાય મેં હી ન પહોંચું,
 મુકદ્દરને મુજકો હરાયા રે લોગો.
 ખતા વાએઝોં કી કહો હમને ક્યાકી,
 ને દીલ બી કીશી સે લગાયારે લોગો.
 રસાઈ હુઈ મુસ્તકોતક ને મેરી,
 ખુદા હમ ને ઘર બેઠે પાયા રે લોગો.
 મએ ઇશક પી કે મેં હો બહ “ બેખુદ ”

ਧੜੀ ਅਯਾ ਤੋ ਦਿਲਮੇਂ ਸਮਾਯਾ ਦੇ ਫੋਗੇ

ਫੁੱਲੀ.

ਸੁਰਖਵਾ ਧੀਮੇ ਤਪੋ ਮੇਰੀ ਯੁਨਰੀ ਕਾ ਰੰਗ ਓਹ ਅਧ.

ਧੁਪ ਲਗਤ ਰੰਗ ਪ੍ਰੀਤਾ ਮਰਤਾ ਓ,

ਮੇਰੇ ਪੀਘਾ ਕੋ ਘਟਕ ਰੰਗ ਆਯੋ,

ਭੋਨ ਰੰਗ ਯੁਨਰੀ ਰੰਗਾਓ " ਨੀਆਮੀ "

ਏਸੇ ਵਾਲ ਸੁਰਖ ਰੰਗ ਓ ਆਯੋ.

ਮਲਲ ਠੱਕਾਈ.

ਫੁਰ ਆਂਘ ਕੀ ਪੁਤਲੀ ਮੇਂ ਫੁਰ ਘੋੜ ਦੀਵ ਮੇਂ ਠੱਕੀ ਓਂ,

ਸੋਹੁਰਾ ਓ ਅਮਾਨੇ ਮੇਂ ਅਯਾ ਪਰਫਾ ਨਸ਼ੀ ਓਂ.

ਸਮਝਾ ਠਾਘ ਕਯੋ ਮੇਂ ਠਾਘ ਫੇਰ ਮੇਂ ਓਨ ਓ,

ਅਯਾ ਗੈਰ ਸੇ ਦੇਖਾ ਤੋ ਧੜੀ ਓਂ ਨ ਧੜੀ ਓਂ.

ਫੁਰ ਸਥ ਮੇਂ ਧੜੀ ਧੁਰੇ ਓ ਫੁਰ ਅ ਧੜੀ ਮੈਲੁਫ,

ਵੇਕੀਨ ਨ ਫੁਲਕ ਪਰ ਨ ਵੋਹ ਆਵਾਯੋ ਅਮੀ ਓਂ.

ਸੁਵੀ ਪੇ ਕਸ਼ੀ ਘਟਕੇ ਵੋਹ ਕਹੁਤੇ ਓਂ ਅਨਲ ਓਕ,

ਫੁਰਵਾ ਫੁਲੀ ਵੀਘਤੇ ਓਂ ਠੱਕੀ ਸਥ ਨਸ਼ੀ ਓਂ.

ਪੁਛਾਓ " ਨੀਆਮੀ " ਕੋ ਅੀ ਪਛਾਨਤੇ ਓ ਤੁਮ,

ਕਹੁਨੇ ਲਗੇ ਓ ਅਨਤੇ ਓ ਵੋਹ ਅੀ ਤੋ ਫੁਲੀ ਓਂ.

ਮਲਲੇ ਕਾਸੀਮ.

ਅ ਕੇ ਅਤ ਮੈਂ ਨੇ ਪਛਾਯਾ ਤੇਰਾ ਓ ਘਾਰ ਕੇ ਪਾਸ,

ਸਾਫ਼ ਤਹੁਰੀਰ ਥਾ ਓਨਕਾਰ ਅੀ ਓਨਕਾਰ ਕੇ ਪਾਸ.

ਘੈਰ ਕੇ ਘੋੜੇ ਮੇਂ ਸਾਧਵ ਵੋਹ ਓਠਾਵੇ ਕਾਸੀਫ,

ਠਾਲ ਫੇਨਾ ਮੇਰਾ ਅਤ ਘਾਰ ਕੇ ਦੀਵਾਰ ਕੇ ਪਾਸ.

ਕਥਾ ਕੜੇ ਪੇ ਦੀਵ ਕਮਯਾਤ ਸਮਝਤਾ ਫੀ ਨਫੀ,

ਘੁਫ ਸੀਤਮ ਸੁਫਨੇ ਕੋ ਅਤਾ ਓ ਸੀਤਮਗਾਰ ਕੇ ਪਾਸ.

ਓ ਅਯਾ ਤੇਰੀ ਨਸੀਫਤ ਤੋ ਵੇਕੀਨ : ਨਾਸੇਫ,

ਧੀ ਪੀਘਲ ਅਤਾ ਓ ਰਘ ਫੇਰੇ ਓਂ ਅੰਗਾਰ ਕੇ ਪਾਸ.

ਓਫਕੇ ਅਫਕਰ ਸੇ ਅਲੰਦੀ ਪੇ ਓ ਕਾਸੀਮ ਕਾ ਦੀਮਾਗ,

ਵਰਨਾ ਕਥਾ ਰਘਾ ਓ ਓਸ ਆਯੋ ਨਾਘਾਰ ਕੇ ਪਾਸ.

હુમરી.

નીન્દયા લાગી મેં સોય ગઈ ગુઈયાં,
 સોય ગઈ ગુઈયાં મેં ખોય ગઈ ગુઈયાં.
 ઘેરન નીંદ કહાં સે આઈ,
 સોત દેખ રસાએ ગયે સઈયાં, નીન્દયા
 મેં તો જનમ કી અલાગી “ નીન્દામી ”
 તુમ હો જગત કે ગુસૈયાંનીન્દયા લાગી,

ગઝલ કંવાલી.

ગુઝર ગયા હે ઝમાના ગયે લગાએ હુએ,
 મહે વેસાલ કે મુદત હુઈ ઉડાએ હુએ.
 બહારે બાગ સે ખુલખુલ હે દીલ લગાએ હુએ,
 ખીજાં બી તાક મેં જોડી હે સર ઝુકાએ હુએ.
 ફલક ને પીસ કે ગો સુરમા કર દીયા હમ કે,
 મગર હસીનેાં કી નજરોં મેં હેં સમાએ હુએ.
 ખુદા કે વાસ્તે દરબાં ન રોકના મુજકે,
 કે હમ બી આએ હેં ઉસ શોખ કે ખુલાએ હુએ.
 કીસી કે મુંહ સે ન નીકલા હમારે દફન કે વકત.
 વ ઈત પે ખાક ન ડાલો યે હેં નહાએ હુએ,

ગઝલ.

અલી કમસીન હેં કયા જાને વોહ કયા શય હે દગા દેના,
 જમાની આ કે સીખલા દેગી ઉન કા દીલ હુખા દેના.
 જો પુછે તુજ સે અય કાસીદ હમારી ખાના ખરબાદી,
 રૂબી પર ઉઠા કર ખાક રખના ઔર ઉઠા દેના.
 ન હમ સમજે ન કાસીદ મરખરા સમજા કે યે કયા હે,
 દેહાદે પર હમારા નામ લીખના ઔર મીટા દેના.
 કબી બુલે સે જો આના મેરે ગોરે ગરીબાં પર,
 પ્રમજાકર ગેર કી તુરખત પે દો આંસુ બહા દેના.
 લીયાકત ” નીન્દ મેં કહતા હેં મુંહ મુએ નજર કરકે.

તુમહારા યા અલી રૌઝા ધન આંખોં કા દીખા દેના.

ગઝલે અન્વર.

સખ કો સાગર કીયે યો મુજકો ખાલી સાકી,
 વોહ બી લખરેજ નહીં ખાલી હેં ખાલી સાકી
 ખુમ કે ખુમ ખાલી કીયે ગૈર-કી ખાતીર અફસોસ,
 મેરી કીસ્મત મેં ન થી એક ખાલી સાકી.
 તેરે મૈ ખાને કા સદકા તુ પીલા દે ઈતની,
 મસ્ત હો જાઉં રહે આંખોં મેં લાલી સાકી.
 -મ ઉલકત કા પીલા સદર કે દીન હાથોં સે,
 મહ ઉઠી દેખ ઘટા ચર્ખ સે કાલી સાકી.
 શે મસ્તી મેં “ અન્વર ” કો તુમહારા હે ખાલી,
 યામ લેતા હે તેરે રોઝે કી જાલી સાકી.

ગઝલ કન્વાલી.

હરમ સે દૈર મેં જા કર કયામ કર લેંગે,
 ખુદા ખુદા ન સહી રામ રામ કર લેંગે.
 જીવર વોહ જાએંગે તસ્ખીર યો કર લેંગે,
 જસે વોહ ચાહેંગે અપના શુલામ કર લેંગે.
 અહુ કી તંગ છુરી પર ગલા ઝુકા દેંગે,
 લહુ લગા કે શહીદોં મેં નામ કર લેંગે.
 ખુડી રહા જો તરકકી પે હુસ્ને રૂખ ઉન કા,
 અઝીઝે મીસ્તર કો યુમુક શુલામ કર લેંગે.
 હમેં તો હશ્ર હો યા તુર સખ ખરાખર હે,
 જહાં મીલેંગે વહીં હમ કલામ કર લેંગે.
 જો મય કદા મેં પઢેંગે નમાઝે ઈશક કબી,
 જનાબે પીરે મુઝાં કો ઈમામ કર લેંગે.
 “ કવી ” ચે ઝીન્દગી જીતની કે અપની ખાકી હે,
 હરે હુઝુર પે જાકર તમામ કર લેંગે.

મુસ્તાઝાદ.

વોહ ખતમે રસૂલ આર્ધિનએ રૂએ ખુદા હે,

કયા બને કે કયું મીમ કા એક પરદા લીયા હે,
પંસ્સાર એ કયા હે.

તુશ સા કોઈ આલમ મેં હસીં હો નહીં સકતા,
અય દીલબરે યકતા.

એ કુચ્છ કે કહું હુસ્ન કેા તેરે વોહ બખ્શ હે,
મહબુબે ખુદા હે.

કરતા હે ખુદા વોહલી એ મરઝી હે તુમહારી,
અય સરવરે આલી.

કહતે હેં છસે લોગ મુકદ્દર કા લીખા હે,
વોહ તેરી રજા હે.

ખુશ બાશ દીલા હિંદ સે અબ કરતે હેં હિજરત,
લે ખુદા ગઈ કિસ્મત.

સર હે તેરા સંગે દરે મહબુબે ખુદા હેં,
કયા બખતે રસા હે.

દામન હે તેરે હાથ મેં ચાહે દોં જહાનકા,
અબ ફિક્કે કહાં કા.

કુચ્છ માંગલે “બેખુદ” કે યહી વકતે દુઆહે,
કયા સોચ રહા હે.

અપના બના લો કીસ કેા યા હો રહો કીસીકે.

મઅશુક હો બગલ મેં જલસે હોં મય કરી કે,
મેરે લીયે યહી હેં અસખાબ ઝીન્દગી કે.

મહશીલ મેં તેરે આકર હમ લુટ ગયે સિતમજ
હંસ હંસ કે લે લીયા દીલ સદે તેરી હંસી

દીલ મેં કીસી કે બના અચ્છા નહીં તુમહારા,
અપના બના લો કીસ કેા યા હો રહો કીસી કે.

છન કેા હે હમ સે નફરત ફરબાન હમ ઉસી કે,

કયા કયા કરીશમે દેખે કમળખત આશકી કે,
કુરુત મેં અશકે હસરત આંસુ બહા રહે હેં,
તકલીર સો રહી હે પરદે મેં બે કસી કે,
લિલાહ અબ તો બગો હે રાત ચોડી બાકી,
મુંહતો ઈધર કો ફેરો દીન હે કસી ખુશી કે

કયા બહાદુરથે મોહમદ કે ધરાને વાલે.

ધર ખુશીસે રહે ખાલીકમેં લટાને વાલે,
ચન્દ સાળીર થે મોહમ્મદ કે ધરાને વાલે.
બેઠને પાચે ન ધર મેં બી મગર શુક કીયા,
એયસે હોતે હે મુશીબત કે ઉઠાને વાલે.
ઉન કે પેરવ બે હુચે વોહ સરે મન્જીલ પહોંચે,
રહ ગચે વોહ બે ન થે રાહ પે આને વાલે.
લીખ ગચે અપની કીતાબોં મેં નખુવત કે નીશાં,
ઉલમા મુસલ્મા ઈસા કે ઝમાને વાલે,
ગન્જે પરવીઝ કે બનીખ બે હુવા શાહકા ગુઝર,
કુન્જયાં લાચે પચે નઝર ખઝાને વાલે,
કરબલા મેં બે હુવે કારદીલ એક-બ લાખોં
યે દીલાવર થે કોઈ આંખ ચૂરાને વાલે.
લુકમેં ખ્યાસ મેં એક એક હઝારોં સે લડા,
કયા બહાદુર થે મોહમ્મદ કે ધરાને વાલે.
હૈફ સદ હૈફ રહે ખુદ લખે ફરયા ખ્યાસે,
હશમેં ચરમચે કોસર કે લટાને વાલે.
કયસે પચતાબેંગે દોઝખમેં જલેંગે છસ હમ,
ખીમચે આવે મોહમ્મદકે જલાને વાલે.
જલવચે નુરે ખુદાઈ બી કોઈ છુપતા હે,
કયસે કયસે હુચે નાદીમ ન છુપાને વાલે.
આજ તકે નકચે શરીખત ન મીટા, પર ન મીટા,
મીટ ગચે આપ હી છુતને થે મીટાને વાલે.

તુ બી રાહી હો મદીને કી તરફ જલ્દ “અમીર
ગોલ કે ગોલ ચલે જાતે હેં જાનેવાલે.

ચાર બચતે જમાલ.

કાકુલકી તરહ આપ જો બલ ખાચે હુચે હો,
મઅલુમ હુવા ગયર કે બહકાચે હુચે હો.
જાનાં નહીં રહને કા અદા એક ઝમાના.
આજ ઔર હે કલ ઔર નહીં ઈસ કા ઠીકાના.
હો જાયગા ચંદ શેઝ મેં ચે હુસ્ન રવાના,
અસપર કે મેરી જાન તુમ ઇતરાચે હુચે હો
અદ્વાહ કરે આપ બી આશીક હોં કીસીપર,
ઔર ઈસ કે સેવા ચેન ન આચે તુમ્હેં હમાંબર.
મઅલુમ હો તબ ઇશક ઇસે કહતે હેં દીલબર,
અર મેરી તરહ તીરે સિતમ ખાચે હુચે હો.
કયુ ઢેડી નઝર આજ હે કયા દીલમે હે ઠાની,
મુંહ સુખ ગરમાચે હો યા જોશે જવાની.
યા ગયર ને કુચ્છ આપ સે લગાઇ મેરી જાની,
તેવર સે નુમાયાં હૈ કે બલ ખાચે હુચે હો,
હિસ સોખને દેખા જો મુજે મુઝતરો હૈરાં,
ફરમાયા “જમાલ” આપહે કયું આજ પરેશાં.
લો આજકી સબ હોચેંગે હમ આપકે મેહમાં,
અરમાન ન બાકી રહેં તરસાચે હુચે હો.

ગઝલે કાસીમ.

તબે નઝઝારા હો કયા હિસ દીલરખા કે સામને,
હો ગચે મુસા બી બેહોશ જા કે શામતે.
દેખના ચે હે ક વોહ કબ તક નહીં કરતે હદક,
હમ લીચે બચ્દે હેં દીલ તીરે અદાકે સામને.
અસ કદર હુન્યા મેં તુમ ચાહો સતાવો અય ખુતો,
ઈસ સિતમ કા હુત્દ આચેગા ખુદા કે સામને.
અહમચો રંજે અલમ બેતાબીયો અન્દોહો ગમ,

હાથ કુરકત મેં હુએ કીસ કીસ બલા કે સામને.
 મેહમાં જસ દીન સે હે વો હુર વથ અય બાહીદો,
 હેય હે જતત મેરી ઇશ્રત સરા કે સામને.
 હો ગયા બન્દા ખુતોં કા દેખ કર હુરનો જમાલ,
 બચગા કીસ મુંહ સે અય “કાસીમ” ખુદા કે સામને.

ગઝલ.

એ દર્દ મેરે દીલ કા કુરકત મેં કમ ન હોગા,
 ઉલકત મેં જાન દેંગે હમ કે બી ગમ ન હોગા.
 હુરોં સે ફાલ લગાઈં ઔર તુજકો ભુલ બાઈં.
 અયસા યુસુર મુજ સે તેરી કસમ ન હોગા.
 કાસીમ મેં માનતા હું કહના તેરા યે સચ હે,
 વોહ શોખ આયેગા કમ જખ તેરા દમ ન હોગા.
 જોરો સિતમ વોહ ઢાએં દીલ ખોલ કે સતાએં,
 પચતાએંગે વોહ ખુદ હી જખ મેરા દમ ન હોગા.
 મહખુએ હક સે ઉલકત હે “ઇબ્રાહીમ” તુજકો
 બક્ષગા તેરા ખાલીક કુચ્છ દર્દો ગમ ન હોગા,

ગઝલે કાસીમ.

ખુતોં કે જુલમ સે નાલાં હર એક જહાં મેં હે,
 જો ઉન સે દીલ ન લગાએ વહો અમાં મેં હે.
 હસી યું તો હજારો જહાં મેં હેં લેકીન,
 અહા હર એક સે નીરાલી તુમહારી આન મેં હે
 તેરે બેગયર ન કયુંકર હો. અન્દમી બે લુત્ક,
 હર એક શય કા મઝા જાન સે જહાન મેં હે.
 તખીઅત ઉસ સે શબે ગમ બહેલતી હે “કાસીમ”
 કીસી કી સુરતે દીલકથ જો મેરે ધ્યાન મેં હે.

તમામ શુદ્ધ.

ધર બપોઠે જમાનેભરકી સેર કરો.

રક્ષીપુતલી યાને હુરે અરખ	૦-૬-૦	સખાવતનામા	૦-૨-
જુદીકી લક્કી	૦-૬-૦	શાદીનામા વફાતનામા	૦-૨-
આતશી નાગ	૦-૬-૦	નુરનામા	૦-૨-
ખાન એજેખ	૦-૭-૦	સકરાતનામા	૦-૨-
નેકે ખસલત	૦-૬-૦	ખુદાકી રહેમત	૦-૨-
તારા ખુરશીદ	૦-૪-૦	મોજીઝા રમુલે ખુદા	૦-૨-
હન્દરસબા ખાતસવીર	૦-૩-૦	શહાદતનામા	૦-૨-
નાવેલ જવાન ખીવી	૦-૬-૦	મોલુદ ગુલખરે જન્મત	૦-૪-
નાવેલ પીઆરીકા આશીક	૦-૩-૦	હદીએતુલ મુરસેમીન	૦-૮-૦
નાવેલ કમસીન ખીવી	૦-૬-૦	સાને સાખીર	૦-૨-૦
મજલે મહફીલ	૦-૬-૦	રોજેતુ સશાહદા યાને	
આલોકે ગુલગુલ	૦-૨-૦	૧૦ મળવીસ	૧-૦-૦
વીસારે ગુલગુલ	૦-૨-૦	કરસા લયલા મજનુ	
આગાકી જોગન	૦-૨-૦	ખાતસવીર	૦-૩-૦
જમાલે મેહબુબા	૦-૨-૦	મલનવી જહેરે કશક	
મહનીકી ખહાર	૦-૨-૦	ખાતસવીર	૦-૬-૦
કિસ્સા નાજની પકાન		કીસ્સા હાતમ તાર્કકા	૧-૦-૦
ખાતસવીર	૦-૨-૦	રાડોકો શાદી	૦-૪-૦
કિસ્સા આહુ	૦-૨-૦	કિસ્સા મન્સુર	૦-૬-૦
બેર નામા	૦-૨-૦	કિસ્સા ગુલસનો ખર	૦-૬-૦
બેમીકા ખરન	૦-૨-૦	દુવાએ ગંજુલ અર્સ	૦-૨-૦
હદીદે કરમલા	૦-૬-૦	આદમ ફીલ હદીસ	૦-૮-૦
કમાલે માસુકા	૦-૨-૦		

* ઝરૂરી ઇત્તલા. *

ખહાર ગાઉકે ખરીદારોકો કીતાબે મગાતે વખત પુરા પતા યાને નામ-મુકામ-પોસ્ટ જલ્લા-તાલુકા-સાફ સાક તમે લીખના ચાહીયે. ખત સાફ ન લીખાનેસે ઉસ ખતકા યા જવાખ નહી દીયા જતા. ઓર ૧ એક રૂપેસે કમકા વી કીસીકા ભેજ નહી જતા.

કીતાબ મીલનેકા પતા—

હુસેન મીરજી બુકસેલર.

ફાકલન રોડ મુંબઈ પોસ્ટ નં. ૪

